

AUTOREFERAT
przedstawiający opis dorobku i osiągnięć artystycznych

dr Barbara Kucharska

Collegium Da Vinci w Poznaniu

Poznań, 2019 r.

Spis treści

1. Dane personalne	3
2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytuł rozprawy doktorskiej	3
3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych.....	3
4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki ..	4
4a) tytuł osiągnięcia artystycznego	4
4b) Wykaz autorskich obrazów stanowiących osiągnięcie naukowe.	4
5. Nota biograficzna i przebieg pracy twórczej	4
6. Osiągnięcie (dzieło) habilitacyjne	10
7. Pozostałe osiągnięcia – praca dydaktyczna i popularyzatorska.....	14
8. Wykaz wystaw, katalogów oraz publikacji na temat mojej twórczości	18
8a) Przed doktoratem	18
8b) Po doktoracie	20

1. Dane personalne

Imię i nazwisko: **Barbara Kucharska**
Miejsce pracy: Collegium Da Vinci w Poznaniu

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytuł rozprawy doktorskiej

29.02.2012 r. uzyskanie stopnia **doktora w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej - sztuki piękne**, nadany uchwałą Rady Wydziału Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Tytuł rozprawy doktorskiej: „*Synteza pejzażu. Próba zdefiniowania zagadnienia na przykładzie wybranych twórców i własnych poszukiwań artystycznych*”. Promotor: dr hab. Joanna Imielska
Recenzenci: prof. Aleksandra Simińska
dr hab. Joanna Stasiak

2008 r. dyplom **magistra sztuki** – muzyk flecista, uzyskany na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej im. I. Paderewskiego w Poznaniu.

2006 r. dyplom **licencjata** – muzyk flecista, uzyskany na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej im. I. Paderewskiego w Poznaniu.

2004 r. dyplom **magistra sztuki** – edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.

2001 r. Państwowa Szkoła Muzyczna II stopnia im. F. Chopina w Olsztynie. Uzyskany dyplom II stopnia – muzyk instrumentalista, specjalność – flet poprzeczny.

1995 r. Państwowa Szkoła Muzyczna I stopnia im. F. Chopina w Olsztynie. Uzyskany dyplom I stopnia, specjalność – fortepian.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

Od 1.10.2018 r. **adiunkt** w uczelni **Collegium Da Vinci** w Poznaniu. Wykładam przedmioty *Malarstwo* oraz *Tutoring*.

2010 - 2012 r. Akademia Muzyczna im. I. Paderewskiego w Poznaniu – wykładałam przedmiot *Wiedza w zakresie sztuk plastycznych*.

Od 2013 r. Nowowiejski School of Music w Poznaniu – nauczyciel gry na flecie poprzecznym i fortepianie.

2010 - 2013 r. Konserwatorium Muzyczne w Poznaniu – nauczyciel gry na flecie poprzecznym, fortepianie i teorii.

2006 - 2010 r. Państwowa Szkoła Muzyczna w Nowym Tomysłu – nauczyciel gry na flecie poprzecznym.

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 r. poz. 1789)

4a) tytuł osiągnięcia artystycznego – **dwa cykle obrazów pod tytułem:**

„Piękno ciszy” oraz „Melodia pejzażu”.

4b) Wykaz autorskich obrazów stanowiących osiągnięcie naukowe.

Obrazy aspirujące do spełnienia osiągnięcia habilitacyjnego, wymienione w załączniku 3, zostały zaprezentowane na 11 wystawach indywidualnych oraz 1 zbiorowej, obejmujących prezentacje kolejnych etapów cyklu w terminach:

indywidualne:

1. „Impresje” – Sweet Surrender, Poznań, 2013 r.
2. „Prayer art” – Evangelical Church in Bristol, United Kingdom, 2014 r.
3. „Psalmy malowane muzyką” – Sweet Surrender, Poznań, 2014 r.
4. „Melodia pejzażu” – Salon sztuki „Kreatura”, Poznań, 2015 r.
5. „Niebiański pejzaż” – Geranium, Poznań, 2016 r.
6. „Za horyzontem” – Galeria pod Schodami, Poznań, 2016 r.
7. „Nadzieja w ciemnej dolinie” – „Galeria sala 108”, Stargardzkie Centrum Kultury, 2016 r.
8. „Piękno ciszy” – Galeria Piano Bar, Stary Browar, Poznań, 2017 r.
9. Slot Art Festival, Art Katedra, Lubiąż, 2017 r.
10. „Malarstwo”, Sweet Surrender, Poznań, 2017 r.
11. „Poezja pejzażu”, Muzeum Regionalne w Stęszewie, 2019 r.

zbiorowe:

1. Wystawa malarstwa Nika Jaworowska-Duchlińska, Barbara Kucharska, Anna Haniszewska, Łukasz Zedlewski – PPHU EKO-PLAST Słupsk, 2016 r.

5. Nota biograficzna i przebieg pracy twórczej

Urodziłam się i wychowałam w Olsztynie. Od dziecka moją miłością i pasją była muzyka. Rozwijałam swoje umiejętności w szkole muzycznej, ucząc się gry na fortepianie i flecie poprzecznym. Malarstwo odkryłam później – dopiero rok przed maturą. Po ukończeniu liceum kontynuowałam naukę w szkole muzycznej i jednocześnie rozpoczęłam studia na kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Będąc na piątym roku i robiąc dyplom w pracowni

malarskiej prof. Aleksandry Simińskiej, rozpoczęłam równoległe naukę w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Po ukończeniu studiów plastycznych, kontynuowałam studia muzyczne, jednocześnie podjęłam pracę w Państwowej Szkole Muzycznej im. W. Lutosławskiego w Nowym Tomyślu, gdzie w latach 2006 - 2010 pracowałam jako nauczyciel gry na flecie poprzecznym.

Rok 2010 był przełomowym, ponieważ dostałam pracę w Akademii Muzycznej w Poznaniu, gdzie prowadziłam przedmiot *Wiedza z zakresu sztuk plastycznych* oraz w Konserwatorium Muzycznym w Poznaniu, gdzie uczyłam gry na flecie, fortepianie i teorii. W tym roku otworzyłam również przewód doktorski na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

W roku 2012 uzyskałam stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych. Następnie podjęłam pracę w Nowowiejski School of Music, od 2017 roku współpracuję także z Fundacją ID w ramach projektu NeoLazarus, prowadząc warsztaty artystyczne. Od 2018 roku, zostałam zatrudniona na cały etat w Collegium Da Vinci, na stanowisku adiunkta.

Przez wszystkie te lata obok pracy pedagogicznej, aż do teraz, brałam czynny udział w życiu artystycznym. Malowałam obrazy, co zaowocowało 33 wystawami indywidualnymi m.in. w Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, Evangelical Church w Bristolu, Slot Art Festival w Lubiążu. Brałam również udział w 23 wystawach zbiorowych m.in. BWA w Olsztynie.

Obok pracy pedagogicznej i malarskiej przez cały czas jednocześnie koncertowałam z różnymi zespołami i muzykami, m.in. Missio Musica, Soon, Ahawa, jeżdżąc po kraju i poza jego granicami.

Podróże i muzyka stały się dla mnie inspiracją do malowania pejzaży i pobudzały moją wyobraźnię plastyczną. Muzyka i malarstwo przeplatają się w moim życiu i wpływają na siebie nawzajem. Barwa, forma i światło w obrazie inspirują mnie do gry na instrumencie, natomiast harmonia, różne odcienie barw i dynamiki w utworach muzycznych, dają natchnienie do wyrażania powstałych uczuć na płótnie. Moim wernisażom bardzo często towarzyszy muzyka, wykonywana przeze mnie na żywo i na odwrót, zdarza się, że podczas koncertów, w tle wyświetlam prezentacje multimedialną z moich obrazów.

Koncert zespołu Soon, PGK. Centrum, Poznań 2016 r.

W 2008 roku zdobyłam I miejsce wraz z Jakubem Berą w Ogólnopolskim Konkursie Plastycznym zorganizowanym przez Slot Art Festiwal, projektem pt. „Trawa”. Była to instalacja składająca się ze zwisających z sufitu pasów zielonego materiału, a pomiędzy nimi umieszczone były moje obrazy, ilustrujące związek człowieka z naturą. Instalacja prezentowana była w ART Katedrze w Lubiążu, podczas Slot Art Festiwalu.

Slot Art Festiwal, Art Katedra w Lubiążu, projekt, pt. „Trawa”

Malarstwo, to dla mnie przede wszystkim kolory, więc zawsze eksperymentowałam w poszukiwaniu barw i ich zestawień. Moje pierwsze krajobrazy miały ciepłą i soczystą kolorystykę, posiadały wspólną temperaturową jakość tonacji barwnej, która nawet w partiach malowanych kolorami „zimnymi”, była wyraźnie ocieplona. W niektórych z tych prac posługiwałam się kolorowym rysunkiem. Istniała w nich równowaga między plamą, która relatywnie współgrała z konturem malowanym szerokim pędzlem.

Zanim w ten sposób zaczęłam malować pejzaże, eksperymentowałam na martwych naturach, malując plamy światła i nakładając na to kontury kształtów przedmiotów, zainspirowana pracami Picassa. Następnie zaczęłam przenosić tę technikę na pejzaż, z czasem

odchodząc od rygorystycznego naśladowania światłocienia, a skupiając się na grze rysunku z plamami barw, które budują kompozycję.

W cyklu, pt. „**Przestrzeń duszy**” budowałam kompozycję za pomocą linii i pasów koloru. Stosowałam również fakturę. Jest to cykl obrazów, opartych na pejzażu, w których próbowałam zwrócić uwagę na zakamarki naszego wnętrza, stąd tytuły: „Myśl”, „Intencja”, „Spojrzenie z góry”, itp.

Cechą charakterystyczną tych obrazów był widok z góry, a czasem nawet z lotu ptaka. Niektóre obrazy mogą przypominać mapy. W tym cyklu świadomie nawiązywałam do malarstwa prof. Aleksandry Simińskiej. Staralam się wydobyć głębię i przestrzeń w obrazie. Czasami geometryzowałam i upraszczałam formy. Ważnym elementem budowania przestrzeni była dla mnie linia, którą stosowałam, aby zaznaczyć rytm i ruch w obrazie. Linie te czasem były łagodne, miękkie, jakby „pływały” i wskazywały kierunek, a innym razem kładłam je prosto, jako pasy koloru. Również, jeśli chodzi o materię malarską, linie te często malowałam grubą warstwą farby, aby uzyskać zamierzoną różnorodną fakturę. Pejzaże zawarte w tym cyklu, były moją interpretacją, odchodziłam od naśladowania natury. Natura była tu inspiracją oraz impulsem pobudzającym moją wyobraźnię. Zaczęłam stosować syntezę i uproszczenia form. Szukałam nowych niuansów kolorystycznych i zestawień barw, odchodząc od naśladownictwa przyrody.

Kolejny cykl moich obrazów zatytułowałam „**Na drugi brzeg**”. Są to pejzaże przedstawiające przestrzeń wodne, pomosty i łodzie. Skupiłam się w nich na tym, aby poprzez kolor zbudować głębię w obrazie. Bardzo ważną rolę odgrywa w nich także światło, które czasami, kładłam jako pasy wskazujące drugi brzeg. Cechą charakterystyczną tych obrazów są akcenty skupiające wzrok widza na łodziach, stanowiących istotny element kompozycji obrazu. Łódź jest tu znakiem i symbolem, bowiem każdego z nas czeka przeprawa na drugi brzeg. Ciepłe światło okalające łodzie, wskazywało, że owa wyprawa może być wspaniałą i piękną przygodą, w nieznaną dotąd nową rzeczywistość. Jest w nich nadzieja i refleksja nad sensem i celem naszego życia. W kompozycji tych prac istotna jest dla mnie przestrzeń, która powinna wciągać widza w głębię, zapowiadając i sugerując niewidoczny jeszcze cel, do którego będzie dążył – łódź czeka.

Kontynuacją i ewolucją tego tematu jest mój kolejny cykl pod tytułem „**Cel**”. Jednak tym razem podchodzę do tematu bardziej swobodnie. Cechą wspólną obu cykli jest droga prowadząca w nieznaną, tajemniczy punkt, jak również pojawiają się ponownie motywy pomostu. W obrazach tych zastosowałam perspektywę zbieżną i kompozycję centralną, by

wskazać na określony punkt (cel), do którego wiodą wzrok zbiegające się w kierunku tego „celu” linie perspektywy. Aby podkreślić głębię w obrazie i wzmocnić wrażenie perspektywy, szukałam różnych niuansów i odcieni barw. Kierunki, które budują kompozycję, narzucają widzowi punkt – „cel”, który znajduje się w oddali, w centrum obrazu. Moim zamierzeniem było, aby te obrazy pobudzały do refleksji – dokąd zmierzamy? W jakim kierunku dążymy? Czy nasz cel jest jasno określony, czy też zawily?

Kolejną drogą moich poszukiwań twórczych był cykl pejzaży pod tytułem „**Ukojenie**”. W pracach tych dominuje spokój, cisza i prostota. Bardzo ważnym elementem jest światło, które tworzy nastrój obrazu. Używam chłodniejszych tonacji, często różnych odcieni błękitów, a ciepłe tonacje wydobywam przy pomocy światła. Pejzaże wykonałam w dużych formatach (140 x 180 cm, 120 x 180 cm, 90 x 180 cm) oraz małych szkicach (20 x 30 cm, 18 x 24 cm). Większa skala umożliwia spotęgowanie siły wyrazu i oddziaływanie prac w przestrzeni.

W kolejnych cyklach moich obrazów pojawiało się coraz większe uproszczenie i minimalizacja, które dotyczyły nie tylko faktury i płaskiego traktowania płamy koloru, ale również ograniczenia tonacji barwnej. Przeszłam od rozbudowanej kolorystyki oraz dbałości o szczegóły w moich pierwszych obrazach do prac, które były wyciszone i utrzymane w jednej tonacji. I tak zajęłam się zagadnieniem **Syntezy pejzażu**, co było tematem moich obrazów doktorskich, w których poszukiwałam granicy, pomiędzy pejzażem i abstrakcją. Synteza pejzażu pociąga za sobą akt tworzenia czegoś, co nie istniało wcześniej. Jest to nowa jakość powstała na bazie wcześniejszych informacji i doświadczeń. Artysta obiera fragment pejzażu i upraszcza go, rozbudowuje, powiększa lub stylizuje w taki czy inny sposób. Nie imituje natury, ale wykorzystuje pejzaż naturalny jako punkt wyjścia swego aktu twórczego. Kolor, linia, forma są dla niego istotniejsze niż sam przedmiot obrazu z jego detalami. Chciałam dać odbiorcy poczucie emocji na jego temat, a nie jego wierną replikę. Syntetyczne widzenie polega na oczyszczaniu kadru z elementów zbędnych. Nie ma w nim zasady ilustratorskiej anegdoty. Starłam się zredukować w obrazie coraz więcej elementów. Była to jakby podróż do „esencji”, rozbierałam malarstwo na czynniki pierwsze, aby wyeliminować to, co zbędne i wydobyć to, co „ukryte”. Malowanie pejzażu górskiego lub horyzontów morskich zaczyna być artystycznym pretekstem do wyrażenia moich rzeczywistych emocji, tych najbardziej osobistych jak poczucie wolności, wewnętrznego zdrowia, niemierzalnego podziwu dla oglądanych zjawisk. Wchodzimy tu w sferę podświadomości, która wskazuje na głęboko drzemiącą w nas potrzebę egzystencjalną – kontaktu z Absolutem. W moich pracach

pejzaż zaczyna być metaforą duszy (ducha), rzeczywistym pretekstem do narracji o zjawiskach spoza kręgu widzialnych zjawisk. Wprowadza widza w świat, o którym nie myśli się na co dzień. Uruchamia w nim zdolność płynnego przechodzenia do innego poziomu myślenia o nim samym, jego życiu i priorytetach. Pobudza dążenie do głębszego spojrzenia na swoją wartość jako jednostki ludzkiej – integralnej części stworzonego Piękna.

Zasadniczym elementem pejzaży jest ogólnie pojęta harmonia. Naturalne zjawiska jak woda, góry, pustynia, przekazują wspólnie artystyczny komunikat. Mówią oglądającej je osobie, że jego życie może być pełne zadowolenia, uspokojenia i ukierunkowania, jeśli tylko zachowa w nim właściwe „ustawienia”, proporcje i naturalny, wypływający z jego wnętrza porządek.

Od najwcześniejszych lat fascynowało mnie piękno przyrody i piękno muzyki. Gdy słuchałam muzyki moja wyobraźnia malowała pejzaże. Czułam, że są to dwie dyscypliny sztuki bliskie sobie, że w obydwu można pokazać świat przeżyć w podobny sposób. Muzyka jest nierozdzielalną częścią mojego życia, jest to część mnie. Ponieważ na co dzień się nią zajmuję, widzę jak obie te dyscypliny sztuki przenikają się wzajemnie. Wpływają na moje życie i twórczość. I w ten sposób powstał mój autorski projekt – „**Psalmy malowane muzyką**”. Psalmy Dawidowe były inspiracją dla wielu artystów. Ja również czytając w nich natchnione opisy bogactwa natury i ziemi, dobroci i miłości, poczułam chęć wyrażenia powstałych we mnie emocji przez muzykę. Usiadłam więc do pianina i dźwięki same zaczęły mi się układać, więc grając na żywo pod wpływem chwili nagrałam to. Następnie sięgnęłam po flet. Na ścianach, w moim „muzycznym pokoju” wisiało pełno obrazów. Patrząc na nie, zaczęły układać mi się dźwięki, które dograłam do wcześniejszej partii fortepianu. Wizja zaczęła ewoluować, aby połączyć Słowo, Muzykę i Obraz. Przygotowałam więc prezentację multimedialną, złożoną z moich pejzaży. I tak zrodził się projekt, który miałam okazję wystawić w kilku miejscach: Evangelical Church w Bristolu, Instytut Kultury Chrześcijańskiej w Olsztynie, Galeria 108 w Stargardzie, Sweet Surrender Poznań. Wśród obrazów wiszących na ścianach, ustawiony był wielki ekran, na którym był wyświetlany przygotowany wcześniej film, przedstawiający cykl moich obrazów. Grałam na żywo na flecie do nagranych akompaniamentu pianina. Muzyka i obrazy przenikały się oraz wymieniały z recytowanymi na żywo Psalmami.

6. Osiągnięcie (dzieło) habilitacyjne

Jako dzieło habilitacyjne wybrałam prace z dwóch cykli: *Piękno ciszy* (11 obrazów) oraz *Melodia pejzażu* (15 obrazów). Powstały one na przestrzeni lat 2012-2019. Są to pejzaże, wykonane w technice akrylu na płótnie. Obrazy są zróżnicowane pod względem wielkości, od najmniejszych 30 x 30 cm, poprzez średnie, po duże 180 x 140 cm. Format wybierałam świadomie, ponieważ inne jest oddziaływanie małego obrazka, a inne prac wielkoformatowych. Punktem wyjścia dla powstania moich obrazów jest wrażenie i zachwyty wywołane stycznością z przyrodą, co przekładam na swobodne impresje malarskie. Staram się, by moje prace miały dużo powietrza i przestrzeni.

W obrazach tych również stosuję pewne uproszczenia i syntezę. Różnią się one jednak od moich prac przedstawionych w zbiorze obrazów doktorskich, które charakteryzowały się dużymi gładkimi płaszczyznami koloru. W najnowszych pracach staram się ukazać materię malowanej powierzchni. Często widoczne są ślady pędzla i kolejnych warstw farby, którą kładę w zróżnicowany sposób, czasem nawet lawując.

Szczególne znaczenie ma dla mnie światło w obrazie. *W Nim było życie, a życie było światłem ludzi. Światło zaś świeci w ciemności i ciemność go nie ogarnęła. Na świat bowiem nadciągało prawdziwe światło, które oświeca każdego człowieka* (Ewangelia Św. Jana 1:5-6.9). W moich pracach często światło to pojawia się na linii horyzontu, aby wzbudzić w widzu ciekawość i pobudzić do refleksji na temat, co znajduje się za horyzontem. W naszym życiu, widzenie jest cząstkowe, ograniczone i nie wiemy, co jeszcze przed nami. Od nas zależy, czy będziemy obawiać się przyszłości i żyć w lęku przed nieznanym, czy spoglądać z ufnością i nadzieją oczekiwać na nowe nieznanne etapy naszej ludzkiej wędrówki. W niektórych obrazach skupiam się bardziej na świeceniu piasku, który znajduje się na pierwszym planie. Jako symbol, że możemy już tu i teraz radować się życiem i rokoszować pokojem wewnętrznym.

Zacytuję fragment recenzji Grimmy Roth, który ukazał się w Katalogu towarzyszącym wystawie „Poezja pejzażu” w Muzeum Regionalnym w Stęszewie 2019 r. *Zbiór obrazów z cyklu „Piękno ciszy” i „Melodia pejzażu”. Bezkręsy wód, piaszczyste plaże, błękit nieba, echo gór... Pejzaże Barbary Kucharskiej są poetyckie, emanują harmonią i spokojem, tchną nadzieją, zachwycają lekkością. Ale to nie wszystko, ponieważ o ile potrafimy spojrzeć dalej i nie pozwolimy zwieść się powierzchownej prostocie wyrazu dzieł artystki, to będziemy mogli spotkać się z niezwykle głęboką. Głęboką rozumianą w kontekście poziomu doświadczalności piękna, ale także ładunku duchowego, jakim nacechowane jest malarstwo Basi. Artystka przez*

swoją sztukę umożliwia odbiorcy przekraczanie fizycznej rzeczywistości w stronę tego, co niepojęte i duchowe. Jej pejzaże odsłaniają istotę tego, co niewyrażalne. Są one niejako bramami do transcendencji, a przechodząc przez nie możemy dotknąć tego, co niedotykalne – światła, które w obrazach Barbary Kucharskiej wydaje się być osobowe. Malarstwo Basi określiłabym jako silne w przekazie, bo bezkompromisowe, zgodne z prawdami, które wyznaje i którymi żyje.(...).

Piękno ciszy

W sztuce współczesnej coraz częściej promuje się dzieła, które są krzykliwe, agresywne, wulgarne, przytłaczające i wyzywające. Jesteśmy otoczeni hałasem cywilizacji oraz wizualnym. W XXI wieku, gdy wszystko pędzi i gna do przodu, człowiek jednak coraz bardziej zaczyna szukać ciszy i ukojenia dla swych emocji, myśli, ciała. Szukając tego wszystkiego coraz częściej ucieka w naturę, poszukując odpoczynienia w jej barwach, dźwiękach i kształtach. W swojej twórczości chcę odpowiedzieć, na tę silną potrzebę ludzkości, jaką jest pokój dla duszy i serca, myśli i ciała. Ja również mieszkam w pulsującym życiu miasta – Poznaniu, gdzie hałas, zgiełk i pośpiech są czymś naturalnym. Dlatego zachwyam się ciszą i bardzo cenię sobie wewnętrzny spokój i zatrzymanie, które pozwalają na znalezienie ukojenia i chwili refleksji, odnalezieniu siebie. Pragnę wnieść do świata sztuki obrazy, które będą pełne harmonii i spokoju. W cyklu tym pragnę przedstawić różne oblicza ciszy, a inspiracją są tu dla mnie woda oraz wydmy morskie.

Gdy miałam 18 lat byłam po raz pierwszy w Danii, gdzie godzinami spacerując po wybrzeżu Bałtyku, doświadczałam niesamowitych przeżyć duchowych. Jak każdy wie, dla młodego człowieka w tym wieku, jest to czas szukania swojej tożsamości, wewnętrznych konfliktów i rozterek, z równoczesnym poszukiwaniem harmonii, ładu i pokoju wewnętrznego oraz radości życia.

Piękno, majestat, światło, barwy i cała atmosfera morza, piasku i dźwięków, zainspirowały mnie, by po raz pierwszy w życiu wyjść i malować w plenerze. Wtedy właśnie zrodziło się we mnie pragnienie, by wyrażać powstałe we mnie emocje za pomocą środków malarskich i pojawiła się myśl o studiach plastycznych. Tak rozpoczęła się moja przygoda z malarstwem. Dlatego tematyka morza i wydm jest mi szczególnie bliska.

W cyklu tym płaszczyzny wydm zamknięte są horyzontem. Piasek kontrastuje z syntetycznie malowanym niebem. W niektórych pracach pojawiają się akcenty w postaci źdźbeł trawy, gałęzi lub smug pofałdowanego piasku. Kolorystyka jest łagodna i wyciszona,

a główną rolę odgrywa światło. Cechą charakterystyczną moich obrazów jest przestrzeń. W dążeniu do syntezy sprzyja odnaleziona wąska gama barw.

Obrazy z tego cyklu, choć wszystkie przedstawiają wydmy morskie, to każdy jest inny. W niektórych jest ruch ukazany przez swobodne operowanie plamą barwną i widoczne ruchy pędzla w strukturze malowanego piasku i nakładanych kolejnych warstwach farby. W innych skos pochylonych roślin nadaje ruch ukazujący powiew wiatru, jak na przykład w obrazie *Trawa na wydmie* lub *Wysłuchaj się*. Wszystko, co żyje jest w ruchu. Prace te sugerują, że można żyć mając w sercu wewnętrzny spokój (syntetycznie malowane powierzchnie piasku, wody i nieba), mimo „powiewów wiatru”. Jednocześnie na horyzoncie często pojawia się delikatne światło, zapraszające by „zajrzeć za horyzont”...

Inne wydmy maluję bardziej statycznie, jak na przykład praca pt. *Czasu bieg*, o wymiarach 100 x 70 cm. Kompozycja obrazu jest trójdzielna i składa się z poziomych płaszczyzn piasku, wody i nieba. Poziom ten przełamuje pionowe suche drzewko, które wyrasta na wydmie i przechodzi przez partię wody. Zanim cokolwiek wypuści liście czy wyda owoce jest etap „suchości” i oczekiwania. Jest to wspaniały etap, choć czasem wydaje się, że kiedy nic się nie dzieje, to jest źle. Ale to zatrzymanie też jest ważną i potrzebną częścią życia. Gdy drzewa w czasie zimy jakby „umierają”, przechodząc w stan spoczynku, to wtedy ich tkanki są chronione przed niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi, aby wiosną mogły z impetem wejść w wegetację i zakwitnąć. Podobnie w naszym życiu, są etapy zatrzymania, braku wizji i kiedy pozornie nic się nie dzieje, to nagle przychodzi natchnienie i nowy czas twórczy. W etapach naszego rozwoju jest czas, kiedy coś umiera i odradza się. Nawet przedmioty, które wyrzucamy, czy nasze koncepcje. Obraz jest statyczny i wydaje się, że został uchwycony w jednym momencie. Pozornie nic się nie dzieje i wszystko w nim stoi w bezruchu, ale ma on pobudzać wyobraźnię – jest to cichy aspekt. Bo nie chodzi o to, żeby obraz zobaczyć, tylko pobudzić wyobraźnię i zainspirować do czegoś nowego.

Dla przykładu *Przestrzeń II*, to obraz o wymiarach 100 x 70 cm, który przedstawia dwa suche drzewa, na wydmie morskiej. Choć tematyka jest podobna do wyżej opisanego przeze mnie obrazu, to jest inaczej zakomponowany. Mamy tu podział na dużą partię piasku oraz nieba, z delikatnym paskiem błękitnego morza. W centrum znajdują się dwa drzewa, bez liści. Między nimi jest jakaś relacja. Chociaż stoją nieruchomo, to kierunek wygięcia ich gałęzi delikatnie sugeruje taniec.

Natomiast praca zatytułowana „*Kamienny szlak*” (100 x 70 cm) ma horyzontalną kompozycję. Jasny, ciepły i świetlisty kolor piasku, skonstrastowany jest z ułożonymi na nim

dużymi ciemnobrązowymi kamieniami, które ułożone są w łuku i jakby wskazują drogę, w kierunku światła, które znajduje się w lewej górnej części obrazu. Naukowcy twierdzą, że kamienie mogą mieć nawet po kilka miliardów lat. Kawałki skał, jak i morze istnieją od początku świata i trwają, pomimo upływającego czasu, więc naturalnie pobudzają do refleksji. W porównaniu z nimi, nasze życie trwa tylko chwilę. W starożytności ustawiano naturalne głazy, jako kamienie pamiątkowe ważnych i przełomowych wydarzeń. Nasze życie również składa się z różnych fragmentów i etapów, które i tak zbliżają nas do wieczności.

Melodia pejzażu

Będąc malarzem i muzykiem, nie tylko zachwycam się ciszą, ale również wspaniałymi tonami i dźwiękami. Dlatego obok pracy nad cyklem *Piękno ciszy*, powstał drugi cykl *Melodia pejzażu*. Kiedy słucham dzieł muzycznych, w mojej wyobraźni powstają kompozycje plastyczne. Analogicznie, kiedy oglądam obrazy, wsłuchuję się w nie i dla mnie każdy z nich ma swoją melodię.

W malarstwie, podobnie jak w muzyce odbieramy różne emocje i nastroje, pod wpływem zastosowanych środków muzycznych lub plastycznych. Na przykład akordy dysonansowe wzbudzają niepokój, tak jak ostre zestawienia kolorystyczne. Łagodne zaś barwy oraz interwały konsonansowe, wywołują nastrój spokoju, ciszy i ukojenia. Rytm zarówno w dziele muzycznym, jak i plastycznym nadaje puls i określoną energię.

Litewski kompozytor, malarz i grafik - Mikalojus Konstantinas Čiurlionis (wybitny przedstawiciel symbolizmu zarówno w muzyce, jak i w malarstwie oraz jeden z prekursorów abstrakcjonizmu) twierdził, że „*nie ma granic pomiędzy sztukami. Muzyka łączy poezję i malarstwo, ma swoją architekturę. Malarstwo może posiadać także taką architekturę jak muzyka i w farbach wyrażać dźwięki*”¹

Jest wiele analogii między muzyką, a malarstwem. Światłocień w obrazie, działa tak samo jak dynamika w utworze muzycznym. Kolory można przyrównać do barw poszczególnych instrumentów. Natężenie światła jest jakby wysokością granych lub śpiewanych tonów. Odległości barw to interwały muzyczne, czyli odległości między dźwiękami. W obu dyscyplinach mówimy o harmonii, kompozycji, rytmie, formie, fakturze itp.

W obrazach z cyklu *Melodia pejzażu*, stosuję bogatszą gamę kolorystyczną niż w *Pięknie ciszy*. Barwy żółci, zieleni, błękitów, fioletów, różu „śpiewają” w moich obrazach i

¹ Weber B. Čiurlionis, Encyklopedia Muzyczna PWM. Część biograficzna, Kraków 1984, s. 207

nadają im radosny charakter. Bardzo ważna jest tu gra światła. W części obrazów, widać ślady kładzionego pędzla, co nadaje pewien ruch w obrazie. Są tu również prace budowane ze spokojnych syntetycznych płaszczyzn koloru. Każdy obraz ma tu swoją niepowtarzalną melodię.

Maluję pejzaże, które są impresją malarską na temat wspomnienia, szkicu lub zdjęcia zanotowanego w kontakcie z naturą. Przywołuję wspomnienie, nastrój, emocje oraz „melodie”, które czułam i słyszałam w swojej duszy. Zdarza się także, że silnym bodźcem do namalowania obrazu jest muzyka. Na przykład praca pt. *Znad oceanów do mnie wołasz* (180 x120 cm) powstała z inspiracji piosenką, o tym samym tytule, zespołu Hilsong. Lekkość struktury wody, duża świetlistość koloru oraz syntetyczna płaszczyzna oceanu i nieba, działa kojąco, podobnie jak przebieg harmonicznego utworu, a wszystko to współgra z tekstem piosenki.

Moje malarstwo jest ściśle związane z uczuciami, nastrojem i emocjami, których doświadczam. Na przykład obraz *Nadzieja w ciemnej dolinie* (70 x 50 cm), w początkowej fazie malowałam jako ciepły, pastelowy pejzaż, utrzymany w jasnych odcieniach błękitu i różu. Jednak podczas procesu tworzenia i pracy nad pejzażem miało miejsce trudne dla mnie doświadczenie. Koncepcja obrazu, więc ewoluowała. Ciepłe pastelowe barwy, które kładłam na płótno od kilku dni, posłużyły jako podkład dla ciemnej płaszczyzny wody, które założyłam zostawiając ślad szerokiego pędzla, na wydobywających się z spod spodu barwach. Ponieważ zawsze jest nadzieja, w każdej najciemniejszej dolinie, na pierwszym planie wyrastają kwitnące roślinki, a światło na horyzoncie, wskazuje drogę wyjścia.

Malując prace z cyklu *Piękno ciszy* moim celem było, aby prace te niosły pokój i dawały ukojenie, natomiast w *Melodii pejzażu* radość oraz nadzieję. Pragnę tworzyć sztukę, która wypływa z mojego wnętrza i w której będę autentyczna i szczerą.

7. Pozostałe osiągnięcia – praca dydaktyczna i popularyzatorska

Praca dydaktyczna jest dla mnie misją, w której staram się przekazać wiedzę, by moi podopieczni doszli do profesjonalizmu i stali się świadomymi artystami. Na prowadzonych przeze mnie zajęciach z Malarstwa na kierunku Grafika, w **Collegium Da Vinci w Poznaniu**, studenci obok umiejętności warsztatowych, rozwijają swoją wyobraźnię, wykonując szkice i studia malarskie w oparciu o naturę, wyobraźnię oraz własne interpretacje wybranych dzieł. Szczególnie istotnym zagadnieniem jest wykształcenie dyscypliny pracy twórczej wynikającej z obserwacji natury. Natomiast wiedza o elementarnych zagadnieniach formy

(proporcje, relacje przestrzenne, temperaturowe pomiędzy barwami zagadnieniami światła, kompozycji) oraz wiadomości z zakresu technologii malarstwa są przekazywane w ścisłym związku z tematyką ćwiczeń praktycznych. Sprzyja to nabywaniu umiejętności podejmowania odpowiednich decyzji w wyborze środków artystycznych do realizacji zadań.

Największym jednak sukcesem i radością jest dla mnie przemiana, jaka dokonuje się w życiu studentów. Mam przypadki osób, które pod wpływem naszych rozmów o sztuce, spostrzeganiu świata, doszły do punktu zwrotnego w swoim życiu i nowego spojrzenia na otaczającą rzeczywistość, a dzięki temu wyjścia ze stanów depresyjnych czy lękowych. Na kierunki artystyczne wybierają się wrażliwi młodzi ludzie, otwarci na świat i to, co on ze sobą niesie. Część z nich doskonale wie, czego chce i mają jasno sprecyzowane cele i śmiało do nich dążą. Pozostali mają marzenia, ale czują się zagubieni w pędzącym systemie tego świata, przez co jest im ciężko się przebić i odnaleźć ze swoją wrażliwością.

Pracując ze studentami, należy patrzeć na ich rozwój artystyczny szerzej niż tylko omawiać techniki i środki wyrazu tworzonego przez nich dzieła. Każdy człowiek jest wyjątkowy i jedyny w swoim rodzaju, dlatego do każdego studenta podchodzę w indywidualny sposób, by wzmocnić w nim i jego sztuce mocne strony i wydobyć to co cenne. Pomóc mu dojść do tego, które elementy są zbędne i należy je zmienić. Moją rolą jest kształtować wrażliwość i świadomość artystyczną. Trafnie rozpoznać potencjał, pomóc w wyznaczeniu ścieżki rozwoju i towarzyszyć im w niej. Pomagać odkrywać mocne strony, motywować, inspirować, a także udzielać konstruktywnej informacji zwrotnej. Jednocześnie wzbudzając świadomość, że to sam student jest odpowiedzialny za zaangażowanie i swój rozwój.

Aby podnieść swoje umiejętności dydaktyczne, zdobyłam Certyfikat Tutora (22.11.2018 r. ukończyłam 64-godzinny kurs certyfikujący Szkoły Tutorów Akademickich Collegium Wratislaviense) i od listopada 2018 r., oprócz zajęć z malarstwa, prowadzę również zajęcia z **Tutoringu** w Collegium Da Vinci w Poznaniu. Metodą tutoringową pracują renomowane brytyjskie uniwersytety – Oxford i Cambridge. *Tutoring w CDV jest procesem wspomagania rozwoju studentów poprzez wzmocnianie ich niezależności, sprawczości i odpowiedzialności za swoje kształcenie. Koncentruje się na mocnych stronach i celach jakie stawia sobie student. Tutoring to czas na samoświadomość i refleksję studenta nad sobą oraz nad tym w jakim kierunku chce się rozwijać, kim chce być po ukończeniu studiów, co go pasjonuje i ciekawi.*

Podczas szkolenia z Tutoringu dla pracowników CDV, wyszła potrzeba rozwoju artystycznego wśród wykładowców. Zwrócono się więc do mnie z prośbą o poprowadzenie takich zajęć. Dlatego oprócz pracy ze studentami, prowadzę również **warsztaty z malarstwa dla pracowników Collegium Da Vinci**. Jest to ciekawym doświadczeniem dla mnie i dla nich. Pasja i radość z jaką tworzą dzieła dojrzały już ludzie i naukowcy oraz interesujące rozmowy z nimi są dla mnie inspiracją i przyjemnością w towarzystwie im w odkrywaniu świata sztuki.

28.10.2018 r. ukończyłam instruktaż z praktycznej znajomości systemu diagnostycznego do badania kompetencji: INSIGHTFUL PROFILER (IP121). Dzięki temu narzędziu mogę pomóc studentom w odkrywaniu ich mocnych stron oraz obszarów, które wymagają szczególnej pracy. Natomiast w marcu 2019 r. ukończyłam certyfikowany kurs, zdobywając kompetencje Facylitatora Design Thinking.

W latach 2010-2012 pracowałam jako wykładowca przedmiotu „**Wiedza z zakresu sztuk plastycznych**”, na Akademii Muzycznej im. I. Paderewskiego w Poznaniu. Na zajęciach omawialiśmy różnorodne funkcje sztuki, związki muzyki z plastyką. Dla studentów na co dzień zajmujących się muzyką, bardzo cennym doświadczeniem było móc zapoznać się z różnymi stylami, materiałami i technikami plastycznymi. W ramach zajęć często odwiedzaliśmy muzea i galerie sztuki, aby wykształcić w nich umiejętność analizy i interpretacji dzieł sztuki, jej roli i funkcji oraz wzajemnej relacji treści i formy. Wykonywaliśmy również praktyczne ćwiczenia, gdzie studenci mieli za zadanie wykonać konkretne prace plastyczne. Szczególnie entuzjastycznie podchodzili do tematu malowania. Po raz pierwszy mogli za pomocą farb przelać na papier emocje i wizje, które pojawiają im się podczas słuchania lub wykonywania utworów muzycznych. Znane im wcześniej elementy dzieła jak kompozycja, forma, faktura, barwa, harmonia, która do tej pory była im znana tylko jako elementy dzieła muzycznego, nagle stały się jakby odkryciem nowego świata i środków jego wyrazu.

W latach 2017-2018, prowadziłam cykle warsztatów dla dorosłych i młodzieży, organizowanych przez Fundację ID, w ramach projektu „**NeoLazarus**” (“NOWY-Łazarz”), w sercu poznańskiej dzielnicy Św. Łazarz. NEO-Lazarus to Platforma Sztuki i Kultury, której misją jest: *odkryć w każdym jego wyjątkowy potencjał. Poznanie samego siebie, swoich pasji, upodobań, sił i słabości - to wszystko tworzy unikatowość wspaniałych ludzi, z którymi możemy pracować. Skupiamy się na odkrywaniu w człowieku prawdziwej tożsamości. Nie tej jednak, którą chcą nam sztucznie wgrać koncerty, media i producenci ubrań i kosmetyków.*

Staramy się odkryć w każdym jego własny potencjał, talent i dar. Bywają one ukryte tak głęboko, a tempo życia bywa tak szybkie, że wiele osób dochodzi do wniosku, że ich nie posiada.

W ramach projektu NeoLazarus prowadziłam warsztaty, pt. *Malarstwo jako interpretacja rzeczywistości przez kolor oraz Fortepian dla każdego*. Również podczas organizowanego przez Fundację „Slot ART Day” prowadziłam warsztaty z *Rysunku*. Na zajęcia do „Neolazarusa” przychodzą osoby, które najczęściej nigdy nie malowały (oraz nie grały na instrumencie) i po raz pierwszy w życiu mają możliwość zdobyć jakąś umiejętność artystyczną. Warsztaty malarskie, obejmowały cykl dziesięciu trzygodzinnych spotkań. Dzięki temu doświadczeniu zdobyłam umiejętność, jak w prosty sposób przekazać podstawowe zasady malarskie. Celem zajęć było zdobycie umiejętności obserwacji natury, uchwycenie proporcji, charakteru, nastroju oraz budowanie kompozycji za pomocą plam barwnych, linii, koloru, światłocienia. Tematyka zajęć to studium postaci, martwej natury, praca w plenerze oraz rozwijanie wyobraźni i wrażliwości plastycznej – malowanie muzyki i własnych kompozycji na zadany temat. Warsztaty zakończyły się wspólną wystawą wykonanych dzieł. A prowadzone zajęcia z gry na fortepianie, koncertem moich uczniów.

Prowadziłam warsztaty plastyczne dla dzieci i młodzieży oraz występowałam grając na flecie w ramach dni Polsko-Bułgarskich w Kameno w Bułgarii, 24-29.07.2017.

W roku 2012 prowadziłam warsztaty malarskie dla dzieci i młodzieży ze świetlicy środowiskowej, organizowane przez Misję Nowa Nadzieja, w Olsztynie. Uczestnikami były dzieci głównie z rodzin alkoholowych, a zajęcia miały charakter artterapii.

W 2011 roku prowadziłam warsztaty muzyczne dla młodzieży, organizowane przez KZ "Betlejem" w Gubinie.

W latach 2003–2009 współpracowałam z Generacją T. W ramach swojej pracy prowadziłam warsztaty plastyczne dla dzieci i młodzieży. Wykonywałam ilustracje i tzw. sketchboardy. Uczestniczyłam również w organizowanych przez Generację T. koncertach, grając na flecie i występując w małych formach teatralnych, tzw. dramach. Akcje te były skierowane przede wszystkim do dzieci i młodzieży ze środowisk wiejskich i małomiasteczkowych.

Od roku 2006 do dziś pracuję również jako nauczyciel gry na flecie i fortepianie. Na początku w Państwowej Szkole Muzycznej im. Witolda Lutosławskiego w Nowym Tomysłu, następnie w Konserwatorium Muzycznym w Poznaniu i obecnie w Nowowiejski School of Music w Poznaniu.

Od 2009 roku, jako flecistka, koncertuję m.in. z zespołami: Missio Musica, Ahawa, Soon. na terenie Polski oraz poza granicami (Niemcy, Norwegia, Irlandia). Gramy na koncertach muzycznych, festiwalach, wernisażach oraz konferencjach naukowych, dniach kultury żydowskiej, domach opieki społecznej, domach dziecka, ośrodkach odwykowych, więzieniach, na oddziale onkologii oraz hospicjum.

Jako solistka brałam udział w koncertach organizowanych m.in. przez Państwowe Szkoły Muzyczne w: Olsztynie, Iławie, Lidzbarku Warmińskim i Nowym Tomysłu, Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz w galeriach sztuki „Kreatura”, „Pod schodami” w Poznaniu. Brałam również udział w I Warmińsko-Mazurskim Festiwalu Fletowym w Olsztynie.

8. Wykaz wystaw, katalogów oraz publikacji na temat mojej twórczości

8a) Przed doktoratem

Przed doktoratem moje zainteresowania artystyczne skupiały się wokół następujących cykli: Przestrzeń duszy, Na drugi brzeg, Cel, Ukojenie i Synteza pejzażu.

Efektom pracy artystycznej było 13 wystaw malarskich indywidualnych i 18 zbiorowych. Poniżej przedstawiam wykaz wystaw prac malarskich:

Wystawy indywidualne:

1. „Pełna jest ziemia łaski Pana” – Galeria Teatru im. Stefana Jaracza w Olsztynie, 2006 r.
2. „Pełna jest ziemia łaski Pana” – Cafe Betty, Poznań, 2006 r.
3. „Nie lękajcie się patrzeć w wieczność” – Galeria ZPAP w Olsztynie, 2007 r.
4. „Nadzieja” – Ratusz Miejski w Olsztynie, 2007 r.
5. „Świąteczne popołudnie” – Dom kultury „Jubilat” w Poznaniu, 2007 r.
6. „Dotykając nieba” – Instytut Kultury Chrześcijańskiej w Olsztynie, 2008 r.
7. „Muzyka mojej duszy” – Galeria ZPAP w Olsztynie, 2010 r.
8. „Promienie nadziei” – Caffè Betty, Poznań, 2010 r.
9. „Spojrzenie miłości” – Instytut Kultury Chrześcijańskiej w Olsztynie, 2010 r.
10. „Zwierciadło duszy” – Pastela Cafe&Restaurant, Poznań, 2010 r.
11. „Symfonia Pejzażu” – Hotel Marriott, Warszawa, 2011 r.
12. „Przestrzeń duszy” – Galeria Piano Bar, Stary Browar, Poznań, 2011 r.
13. „Synteza pejzażu” – Galeria „Tak”, Poznań, 2012 r.

Wystawy zbiorowe:

1. „Spichlerz” w Miejskim Ośrodku Kultury w Olsztynie, 2000 r.
2. „Wystawa grafiki studentów II roku UWM” w Gietrzwałdzkim Ośrodku Kultury, 2001 r.
3. „Wystawa malarstwa studentów z pracowni prof. A Simińskiej” w Galerii Uniwersyteckiej UWM w Olsztynie, 2003 r.
4. „Wernisaż inaczej” w Galerii ZPAP w Olsztynie, 2003 r.
5. „Dyplomy 2004” w Galerii Uniwersyteckiej UWM w Olsztynie, 2004 r.
6. „Pracownia 11” w Miejskim Ośrodku Kultury „Spichlerz” w Olsztynie, 2006 r.
7. „Wystawa pokonkursowa z okazji 60-lecia okręgu Związku Artystów Plastyków w Olsztynie” w Galerii ZPAP w Olsztynie, 2006 r.
8. „Music & Art. Evenig”, Poznań, 2007 r.
9. „Prolog wejścia” Galeria ZPAP w Olsztynie, 2007 r.
10. „ART BK” Slot Art. Festival, Art Katedra, Lubiąż, 2008 r.
11. „Krajobrazy” wystawa z okazji Ogólnopolskiej Konferencji Kobiet, KZ Poznań, 2008 r.
12. „Olsztyńska Jesień 2008” Galeria ZPAP Olsztyn, 2008 r.
13. „Wystawa Okręgu Olsztyńskiego Związku Polskich Artystów Plastyków”, Galeria pod Belką - Nidzica - Zamek, 2009 r.
14. „Poznaj zmiany” Międzynarodowe Targi w Poznaniu, 2009 r.
15. VI Olsztyńskie Biennale Plastyki „O medal Prezydenta”, BWA Olsztyn, 2009 r.
16. „Poznaj zmiany” w „Galerii ZG ZPAP Polski Salon Sztuki” w Warszawie, 2010 r.
17. VII Olsztyńskie Biennale Plastyki „O medal Prezydenta”, BWA Olsztyn, 2011 r.
18. „ZPAP 100+”, Galeria Amfiliada, Olsztyn, 2011 r.

W 2011 roku w Warszawie został wydany przez Fundację Trzy Mosty katalog. Notki o mojej twórczości artystycznej ukazały się między innymi w takich katalogach jak:

1. 60-lecie ZPAP w Olsztynie, Warszawa, 2006;
2. VI Olsztyńskie Biennale Plastyki „O medal Prezydenta”, BWA Olsztyn, 2009;
3. VII Olsztyńskie Biennale Plastyki „O medal Prezydenta”, BWA Olsztyn, 2011;
4. Wystawa Barbary Kucharskiej pt. „Symfonia pejzażu”, Wydawca Fundacja Trzy Mosty Warszawa, 2011. Obrazy (21 szt.) prezentowano w Hotelu Marriott.

8b) Po doktoracie

Po doktoracie moje zainteresowania artystyczne skupiały się głównie wokół projektu *Psalmy malowane muzyką* oraz cyklu prac związanych z *Pięknem ciszy* i *Melodia Pejzażu*. Efektem twórczości było 20 wystaw indywidualnych malarskich i 5 zbiorowych. Poniżej przedstawiam ich wykaz.

Wystawy indywidualne prac malarskich:

1. „Pejzaż Ducha” – Państwowa Galeria Sztuki, Sopot, 2012 r.
2. „Wypłyn na głębiej” – Instytut Kultury Chrześcijańskiej w Olsztynie, 2012 r.
3. „Pejzaż Ducha” – Galeria ZPAP w Olsztynie, 2012 r.
4. „Pejzaż” – Kuźnia Talentów w Poznaniu, 2012 r.
5. „Malarstwo” – Galeria prawdziwej sztuki im. Andrzeja Legusa w Olecku, 2012 r.
6. „Zatrzymanie” – Salon Muzyczny Artmosfera, Poznań, 2012 r.
7. „Impresje” – Sweet Surrender, Poznań, 2013 r.
8. „Malarstwo” – Galeria K2, Dom Kultury w Gołdapi, 2013 r.
9. „O miłości” – Sweet Surrender, Poznań, 2014 r.
10. „Prayer art” – Evangelical Church in Bristol, United Kingdom, 2014 r.
11. „Psalmy malowane muzyką” – Instytut Kultury Chrześcijańskiej w Olsztynie, 2014 r.
12. „Psalmy malowane muzyką” – Sweet Surrender, Poznań, 2014 r.
13. „Melodia pejzażu” – Salon sztuki „Kreatura”, Poznań, 2015 r.
14. „Niebiański pejzaż” – Geranium, Poznań, 2016 r.
15. „Za horyzontem” – Galeria pod Schodami, Poznań, 2016 r.
16. „Nadzieja w ciemnej dolinie” – „Galeria sala 108”, Stargardzkie Centrum Kultury, 2016 r.
17. „Piękno ciszy” – Galeria Piano Bar, Stary Browar, Poznań, 2017 r.
18. Slot Art Festival, Art Katedra, Lubiąż, 2017 r.
19. „Malarstwo”, Sweet Surrender, Poznań, 2017 r.
20. „Poezja pejzażu”, Muzeum Regionalne w Stęszewie, 2019 r.

Wystawy zbiorowe prac malarskich:

1. „Na obrzeżach”, Galeria Amfiliada, Olsztyn, 2012 r.
2. „Malarstwo”, Galeria Serce dla Serca, Poznań, 2013 r.
3. VIII Olsztyńskie Biennale Plastyki „O medal Prezydenta”, BWA Olsztyn, 2013 r.

4. Wystawa malarstwa Nika Jaworowska-Duchlińska, Barbara Kucharska, Anna Haniszewska, Łukasz Zedlewski – PPHU EKO-PLAST Słupsk, 2016 r.
5. „Malarstwo” Galeria Pudreza Art, Poznań, 2018 r.

Wystawy, zarówno indywidualne, jak i zbiorowe, znalazły odzwierciedlenie w szeregu katalogach.

Najważniejsze katalogi z wystaw to:

1. Barbara Kucharska *Poezja pejzażu, zbiór obrazów z cyklu Piękno ciszy i Melodia pejzażu*” Muzeum Regionalne w Stęszewie, 2019;
2. Nika Jaworowska - Duchlińska, Barbara Kucharska, Anna Haniszewska, Łukasz Zedlewski. *Wystawa malarstwa - PPHU EKO-PLAST Słupsk*, 2016;
3. Barbara Kucharska & Marta Jasińska. *Nadzieja w ciemnej dolinie – malarstwo*. Stargardzkie Centrum Kultury, 2016;
4. Barbara Kucharska. *Melodia pejzażu*, Salon Sztuki „Kreatura”, Poznań, 2015;
5. *VIII Olsztyńskie Biennale Plastyki „O medal Prezydenta”*, BWA Olsztyn, 2013;
6. Wystawa Barbary Kucharskiej pt. „Symfonia pejzażu”, Wydawca Fundacja Trzy Mosty Warszawa, 2011.
7. *VII Olsztyńskie Biennale Plastyki „O medal Prezydenta”*, BWA Olsztyn, 2011;
8. *VI Olsztyńskie Biennale Plastyki „O medal Prezydenta”*, BWA Olsztyn, 2009.

Ważniejsze publikacje o mojej twórczości:

- Grimma Roth. *Poezja pejzażu*. Recenzja, zamieszczona w katalogu *Poezja pejzażu, zbiór obrazów z cyklu Piękno ciszy i Melodia pejzażu* Muzeum Regionalne w Stęszewie, 2019, towarzyszącej wystawie w Muzeum Regionalnym w Stęszewie, 2019.
- Agnieszka Balewska *Barbara Kucharska, czyli Czułe Szepty Boga* Recenzja wystawy w Salonie Sztuki „Kreatura“, <http://salonsztukikreatura.blogspot.com/2015/04/przedstawiamy-kilka-zdjec-z-wernisazu.html>
- *BPH British Publishing House Ltd.* wydanie IV. 10.12.2018.
- *Who is who w Polsce Encyklopedia biograficzna z życiorysami znanych Polek i Polaków*, Wydawca Hubners Who is who”, 2011.

Barbara Kucharska